

(המשך מעמוד 19)

הפכו המיבתנים מזורים ומקוריים מאוד אחרי לכתו של הבעל. המפיק כינה סיגוריות דולקות על זרועה של האשה, כדי לבחון את כוחהסבל שלה, וגם ביקש ממנה לשחק תפקיד ראשי בתסריטאים שביים לנגד עיניה. הגבר אמר לנבחנת כי עליה להעמיד פנים שהיא נמצאת עם בעלה בביתם, כאשר פורץ נכנס לבית ומתכוון לרצוח את הבעל. כדי להציל את

מייד עם תחילת המישפט הפתיע הנאשם את השופטים, את התובע, עוזי שראטר, ואת הסניגור, אהרון שלנגר, כשטען כי לא אנס את האשה, אלא היא אשר פיתתה אותו כדי לקבל ממנו טובות הנאה לבעלה. כדי להוכיח את דבריו, הבטיח להמציא קלטת (קאסטת) של טלוויזיה שבה, לדבריו, צולם הכל. המישפט נדחה כמה וכמה פעמים, עד שגרינוואלד, בליווי סניגורו וצלם העולם הזה,

ומקללים את בית-המישפט. אנג'ל הרחיק לכת כאשר כמהלך המישפט ירק על השופטים וזיז מצית על התובע. הסניגור, רודי יפתח, מייצג את הווג אנג'ל, ואילו שושן מגן על עצמו, אחרי סירוב ככל תוקף כי ימונה לו סניגור. גם מישפט זה יתחוש בתחילת השנה הבאה, ואז ישמעו עדויות-הגנה.

אדר: הרמטכ"ל המטרטר

ואת הרמטכ"ל (או), רפאל איתן, הוא הוכיח לבית-המישפט כי הרמטכ"ל עצמו הורה בכתב "לטרטר מסיתים", וכי נתן הוראות להעניש בהגליה, בעונשים קיצוניים, להטיל אחריות על אבותיהם של קטנים שזרקו אבנים. הסניגור ביקש להוכיח, כי אם אומנם נעשו

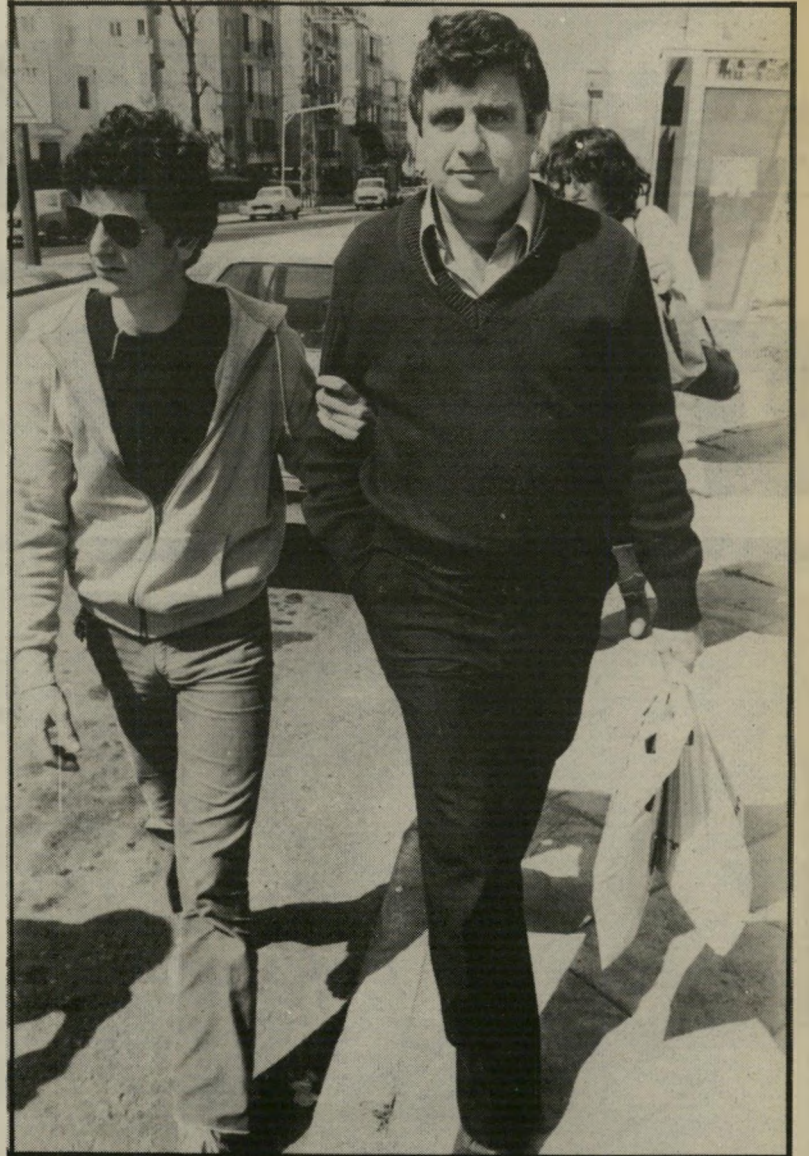
ב חודש אדר זוכו רס"ן רודי מופז ואחרים מפקודיו, שנאשמו בהכאה ובהתעללות בסטודנטים וילדים בגדה. המישפט, שנערך בבית-הדין הצבאי ביפו, הפך לאחר המישפטים החשובים כמדינה. הוא החל כמישפט שיגרתי נגד קצין אלמוני וכמה חיילים,

רמטכ"ל רפאל איתן יוצא מבית-הדין הצבאי ביפו

מעשים חורגים עלידי הנאשמים, היה זה בעיקבות הוראות שניתנו להם מדרגים גבוהים. בית-המישפט, שמצא את רוב הנאשמים זכאים, התחמק מלקבוע מימצאים לגבי הוראות הדרגים הכבדים. הוא רק ציין, כי חלק מהוראות אלה נוגדות את החוק הבינלאומי. על פסק-הדין המוכה לא הוגש עירעור, אולם בעיקבותיו שונו ההנחיות בשטחים הכבושים. המישפטה התבקשה לחקור בעניינם של סגן אלוף שלום לוגאסי ואלוף-מישנה משה הרטבי, אשר על-פי עדויות במישפט, ביצעו כעצמם עבירות שונות נגד אזרחים ערבים בגדה.

הפך לכתב-אישום נגד הממשל הצבאי וכל צמרת צה"ל. במישפט הועלו סיפורים מזעזעים על התעללות באזרחים: מכות בקרשים וברזלים, יריות לעבר דודי-שמשי, סימון מיספרים בטוש שחור על זרועותיהם של ערבים ביום-השואה. היו גם עדויות על כך שהכריחו ערבים לשיר את התיקוה, לספור כוכבים ולנבוח ככלבים. הנאשמים כפרו באשמות. הסניגור, עורך-הדין יהודה רסלה, ביקש להזמין כעריהגנה את אלוף הפיקוד, אורי אור,

פאול גרינוולד (בסוודר שחור) ושטר בדרך לקלמות

הלך למקום-המיסתור והביא לבית-המישפט את הקלטות. רק אז הסתבר, כי הקלטות המיסטריות הן ריקות. גרינוואלד עצור בינתיים עד תום ההליכים, והמישפט ימשך אחרי הפגרה.

חיי בעלה, על האשה לפתות את השווד לקיים איתה יחסים. כמהלך מישחק טלוויזיה זה הפשיט גרינוואלד את האשה ואנס אותה בכוח. אחרי שהתלבשה והתכוונה ללכת, אנס אותה שנית.

ניסן: רפובליקת בנות

שאול אייזנברג: שקט וירידות

ב מיסגרת תביעה על שכר-טירחת ארכיטקט, הועלו מדי יום בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב פרשיות של שחיתות ומידימה בעריית תל-אביב ובעסקיו של המיליארדר שאול אייזנברג.

האדריכלים מרכזי בן-חורין ושותפו תבעו את המיליארדר לדין, בגלל יתרת שכר-טירחה עבור תכנון בית-אסיה, שטרם שולם להם, לדבריהם. במהלך תביעה שיגרתיית זו פרשו הארכיטקטים לפני בית-המישפט מדי יום פרשית שחיתות אחרת שמשכה את כותרות העיתונות.

בן-חורין, נמורה-קומה והממושקף, הציג את עצמו כלוחם למען טובת הציבור, אשר יצא למלחמה כשיטות הנלוות של אייזנברג והברת בית-אסיה. הנתבעים מצידם, הציגו אותו כארכיטקט כושל, שעשה שינויים איך-ספור בתוכניתו וגרם עיכובים והתייקרויות למיבנה.

בן-חורין האשים את אנשי אייזנברג בכך שהשיגו אישורים בערייה בעזרת שוחד, התייחסו למדינת-ישראל כאל רפובליקת-בנות, וסיפרו כי הם קונים שופטים במיזרה הרחוק.

התביעה שהחלה בקול רם גוועה בשקט, מייד כאשר הושגה פשרה לקבוע את ערך הנכסים בידי מעריך. מרגע שזכה בן-חורין בכסף, נגמרה מלחמתו למען הצדק, ההשמצות נפסקו, והצדדים המשיכו את דיניהם בידירות ובשקט.

(המשך בעמוד 22)

שבט: רצח בגלל סמים

הרקע לרצח היה תפיסתה של בלדרית-הסמים חגיית ולדמן. כדי למנוע את גילויים הוציאו חברי רשת-הסמים להורג את שני המקשרים, שיכלו

אחד המישפטים המזעזעים ביותר של השנה החל אומנם בשנה שעברה, אך נמשך חודשים ארוכים גם השנה, וטרם הסתיים.

שמעיה וערה אנג'ל: יריקה על השופט

להביא למאסר. התובעת, נורית אחיטוב, העלתה כעדים מיספר גדול של שוטרים וכן שני עדי-מדינה,

במישפט זה עומדים לדין שמעיה אנג'ל ואשתו, שרה אנג'ל, וכן חיים שושן, על רצח שולמית שלי ומישל נחמיאס.